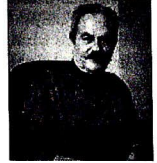

Camal Aydın

Paris qəbristanlığındakı "abidə"

erməni xəyanətinin dərin kökləri...

İstanbul "Türk ədəbiyyatı" dərgisi.

...Per-Laşez - Papa və ya Rahib Laşez məzarlığı həm fransızların, həm də Parisi görməyə gələn qonaqların tanınmış ziyarət məkanlarından biridir. Məşhurların uyuduğu həmin məzarlığı bu yaxınlarda görmək fürsəti qazandım. Uzaqdan və hündürdən bir yerdən baxdıqda qorqu kimi görsənir. İçəriyə addım atıb girdikdə isə ayrıca prospekt və nömrəli küçəsi olan bir ölümlər şəhəri ilə qarşı-qarşıya durursan.

Əsərlərini maraqla oxuduğunuz Lafonten, pyeslərinə heyran qaldığınız Molyerdən tutmuş Balzak, Marsel Prust, Alfons Dode, Kamyu, Apolliner, Pol Eluar kimi bir çox yazıçı, şair, sənətçi, alim və musiqiçi burda özünə əbdi məskən tapıb. Bura bəzi tanınmış yerli və gəlmə sənətçi, dövlət və siyasət adamlarının da əbədi uyuduğu bir qəbristanlıqdır. Yılmaz Güney ilə Əhməd Qayanın da yatdığı yer elə Per-Laşez məzarlığıdır.

Qambetta meydanına baxan əsas girişin qarşısındakı bir kitab və dəftərxana dükanından 250 nəfər şöhrət yiyəsi olan adamın yerinin bəirləndiyi bir plan almasanız, axtardığımız kəs və ya başqalarının məzarını heç də asan tapmaz və çaşıb-qalarsınız. Əslində mən məşhurlardan daha çox bu məzarlıqda yatan müsəlmanlardan kimlər var deyə görmək istəmişdim. İki dəfə gəlişimdə möhkəm yağış yağdığından buranı gözib görmək fikrindən daşındım. Yalnız üçüncü dəfə bir neçə saat Per-Laşez qəbristanlığını dolaşib müsəlmanların qəbirləri önündə "Fatihə" oxumaq fürsəti qazandım. Bəzi qəbirlərin önündə güllümsədim, bəzi məzarların önündə içim titrədi. Hələ bəzi məşhurların məzarlarının önündə dünyanın faniliyini bir daha, özü də çox dərinləndirib deyə bilədim...

Qəbir ziyarətini başa çatdırıb məzarlıqdan çıxmaq istəyirdim ki, sağ tərəfdə ermənilərin adına ucalmış bir anıt daşıyla burun-burun gəldim. Girişdə də, çıxışda da ziyarətçilərin diqqətini cəlb etməyən, mərməri artıq qaralmağa üz tutmuş, yazıları nisbətən solmuş bir abidə idi bu (axırıncı dəfə gedəndə isə gördüm ki, artıq o hərfləri silib parlatmışlar).

Per-Laşez məzarlığından bəhs edən çox dost-tanışım olub. Amma gəl ki, heç biri mənə həmin bu erməni xətirə daşından söz etməmişdi. Hor halda, görünür, gözə gələn, ya da maraqlı oyadan bir cəhəti olmadığı üçün fərqi belə varmamışlar...

Abidələşmiş xəyanət

Onun bir "soyqırımı abidəsi" olduğunu təxmin etdiyim üçün ilk reaksiyam başımı döndərmək və yazılanları görməməyə çalışmaq oldu. Çünki ermənilərin Fransanın bir çox şəhərində biz türklərin guya erməniləri "öldürdüklerini" (!) iddia edən xeyli "soyqırım abidəsi" vardır. Ağıldan keçirdim ki, bu da onlardan biridir. Düşündüm ki, belə bir iftira abidəsinin mənim kefimə soğan doğrayacağına heç cür izin verə bilmərəm. Amma bu abidə ilə elə burun-burun gəlmişdim ki, baxıb incələməkdən özgə çarəm qalmadı. Zətən gözümlə istər-istəməz fransızca və ermənicə hərflərə ilişmiş oldum. O qalın hərflərlə yazılanlara baxınca çaşıb-qaldım. Xeyr-xeyr, o, bildiyimiz, adət etdiyimiz "soyqırım anıtlarından" biri deyildi. Tam əksinə - ermənilərin fransızlarla Osmanlıya qarşı işbirliyinin abidəsi idi, yəni ermənilərin xəyanətinin tarixi bir sənədi idi.

Bu nankorluq deyilsə, bəs nədir?

Anıtın ermənilər tərəfindən türklərə qarşı tikildiyini zənn etdiyim halda, kitabəsində məni belə bir müdhiş sürprizin gözlədiyini hardan biləcəkdim? Heç ummadım bir anda aqlımın küncündən belə keçməyəcək bir vəsiyə ilə qarşılaşmışdım. Dərhal fotoaparatumı çıxardım, o məzarlıqda ilk dəfə olaraq foto çəkməyə ehtiyac duyudum abidənin üstündəki yazıların şəklini çəkdim. Lütfən, diqqətlə baxın, Per-Laşezdəki bu erməni anıtı türklərə qarşı ermənilər tərəfindən deyil, tam əksinə, Fransa dövləti tərəfindən ermənilərə təşəkkür məqsədi ilə tikilmiş bir abidədir.

Abidənin bir tərəfində belə bir ifadə yer alır: "Fransız ordusunda 1914-18/ 1939-45-də Fransa uğrunda ölənlər ermənilərin xatirəsinə". Fransızcanın altına bir də erməni hərfləri ilə bunun ermənəcə tərcüməçi yazılmışdı.

Bəli, bunun adı xəyanətdir...

Burda mümkün olmayan bir şey vardı, o da ermənilərin işğal edilən Osmanlı torpaqlarında (!) necə və niyə "Fransa üçün ölmələri" idi? **Çünki bu kitabədə Antanta dövlətləri Osmanlı torpaqlarını işğal etdiyinə görə düşmənlər tərəfinə, dolayısıyla Fransanın tərəfinə keçib öz dövlətlərinin ordusuna və xalqına qarşı vuruşan ermənilərə təşəkkür edilirdi.** Bəli, bu abidə ermənilərin Osmanlı dövlətinə xəyanət etdiklərini isbata yetirən tarixi bir vəsiqədir. Fransa dövlətinin Osmanlı erməniləri ilə işbirliyi yaptığını bütün dünyanın gözləri önünə sərən və dəşin üstünə belə həkk etdiyi açıq şəkildə bir etirafnamədir. Ermənilərin 1914-1918-ci illər arasında Fransa və digər düşmənlərimizin cərgəsində bizə qarşı vuruşduğu çox açıq və qəti şəkildə söylənilirdi! Bu xəyanət sənədi dünya duruqca, yəqin ki, duracaq!

"1914-18-ci illər arasında Fransa uğrunda ölənlər ermənilərin" öldükleri yerlərə bir də təkrar olaraq baxdım. O yerlər Fransa torpağı idimi ki, Osmanlı erməniləri Fransa uğrunda ölmüşdülər? Burdan belə çıxır ki, ermənilər hətta Çanaqqalada bizə qarşı vuruşmuşlar. Osmanlının oxumuş və oxumaqda olan gəncliyinin, universitet və lisey tələbələrini yox edildiyi o qorxunc Çanaqqala savaşında Antanta dövlətlərinin, o cümlədən Fransa ordusunun sıralarında ermənilərin də bizə qarşı savaşmış olduqlarını ilk dəfə olaraq Per-Laşez qəbristanlığında bu anıt abidəsindən öyrəndim!

Osmanlı vətəndaşı olan ermənilər sadəcə olaraq Çanaqqalada deyil, Osmanlı torpaqları olan Suriyada, Livanda, Adanada, Qaziantepdə, Maraşda və həmin dəşin üstündə adı keçən digər bölgələrdə də işğalçı Fransa naminə savaşmış və ölmüşdülər!

Bir səhv də: həmin abidənin bir üzündəki tarixlərlə digər tərəfindəki tarixlər diqqətsizlik ucbatından fərqli idi.

Qərbin İngiltərə, Fransa və İtaliya kimi amansız imperialist ölkələrinin, şimaldan Rusiyanın üstümüzə hücum çəkməsi, ərəblərin üsyana qalxması, yunanların qışqırılması bizə o vaxt çox anlar yaşadı. Həmin cəhəmmənin ortasında yüz illər boyunca "millət-i sadiqa" (sadiq millət) deyərək bağrımıza basdığımız erməni yurddaşlarımızın yardım və dəstəyinə o vaxt həqiqətən ehtiyacımız vardı.

Ermənilər əsrlər boyunca dövlətin ən yüksək mövqələrinə qədər çıxardığımız, özlərinə məqam və etibar qazandırdığımız, milliyətlərinə qarşı əsla tarixi kin və nifrət bəsləmədiyimiz, gettolarda yaşatmadığımız, ən güclü olduğumuz dövrlərdə qoruyub saxladığımız bir xalqdır. Amma çox təəssüf ki, ermənilər imperializmin fitvasına uydular. Tarix boyunca erməniləri heç sevməyən və onlara dinsiz kimi baxan imperialistlərin yalan vədlərinə dərhal aldandılar. Qafqazlardan Adana sahillərinə qədər uzanacaq "Böyük Ermənistan" vədi verən işğalçıların cərgəsində yer aldılar. Bununla da min ildən artıq onlara qol-qanad gərmiş havadarlarına, yeni biz türklərə qarşı nankorluq etdilər. Halbuki imperialistlər Yaxın Şərqi neftinə sahib olmaq və həmin torpaqları öz aralarında paylaşmaq üçün Osmanlı dövlətini yıxmaq isteyirdilər.

Bu hədəf uğrunda ən təsirli qurğu kimi də ərəblərlə ermənilərdən istifadə olundu. Və o imperialistlər özlərinin çirkin əməllərini həyata keçirdikdən sonra alet kimi istifadə etdikləri ərəblərə də, ermənilərə də bir anda arxa çevirdilər. Nə ərəblərə vəd olunan "Böyük Ərəbistan"ı verdilər, nə də erməniləri şirnikləndirən "Böyük Ermənistan"ı. Əvəzində ərəbləri istismar üçün daha əlverişli xırda-xırda parçalara ayırdılar. Ermənilər də işlənmiş və kirlənmiş əl yaylığı kimi bir kənara atıldı. Çünki iri dövlətlər artıq öz arzularına çatmışdı. Artıq göz dikdikləri neft onların əlinə idi. Çox keçmədən ərəblərin köksünə İsrail xəncərini sapladılar. O xəncər öz xəyanətlərinin cəzası olaraq indinin özüncə ərəblərin ciyərlərini delməkdə və ərəblərdən daha çox bizim qəlbimizi qanatmaqdadır...

Əlbəttə, ermənilərin heç də hamısı bu nankorluq və xəyanət utanıcının içində yer almayıb. Ərəblərin də cəmini imperialistlərin sırasında tapa bilməzsən. Fəqət satılmışların və nankorların sayı o qədər idi ki, bizim qosqoca vətənimizin parçalanıb dağılmasına səbəb oldu. Alman generalı Liman fon Sandersin ifadəsi ilə desək:

- Almanlar sadəcə bir döyüş uduzdularsa, türklər qosqoca vətənlərini itirdilər.

Xalqından uzaq düşən aydınlr

Bundan təxminən 25 il öncə Melih Cövdət Anday "Cumhuriyyət"dəki bir yazısında:

"Qur'anda bir ayə var. O ayədə "Mən sizə düşünməyi deyil, inanmağı əmr edirəm" buyrulur, deyə öz izahında bir cəhəlet sərgiləmişdi. Bir yığıncaqda o, eyni sözü təkrarlayanda ondan soruşmuşdular: "Hansı surənin hansı ayəsi?" O da belə cavab vermişdi: "Bilmirəm. Bir oxucumun məktubunda belə yazılıb". Halbuki saymazına şəkildə olsa belə, zəhmət çəkib Qur'anı oxusaydı, bu İlahi kitabın sadəcə və sadəcə düşüncələrə və ağılı işlədənlərə kitab etdiyini və Qur'anda "Heç ağılnızı işlətmirsinizmi, heç düşünmürsünüzümü?" kimi heqiqi anlamda düşünməyə və baş işlətməyə çağıran yüzlərlə ayənin var olduğunu görürdi.

Müasir Türkiyəmizdə də eyni utancın içərisində olan bir çox aydınlr (?) var. ermənilərdən üz istəmək kimi səhvə yol verən belə aydınlrın kifayət qədər çoxluğunun mədəniyyətimizin Qur'ana bağlı əxlaqı bərəsindəki məlumatı Andayın dərrakəsi qədərincədir.

O "üzrçünlər" əksəriyyəti xristianlığı bildikləri qədər heç dinimiz İslamı, yəqin ki, bilmirlər. Qərb dünyasını çox yaxşı bilən bir kəs kimi deyirəm: Qərbdə "Kitabi-müqəddəsi", yəni Tövrət, Zəbur və İncil kimi müqəddəs kitabları, Həzrət İsanın və həvarilərin həyatını, dolayısı ilə xristianlıq və yəhudiliyi çox gözəl bilməyə və Qərb klassiklərini oxuyub həzm etməmiş olana əsla və qəti olaraq aydın, ziyalı, intellektual deyilməz.

Hələ ondan artığını deyək. Günümüzün qərb intellektualları yuxarıda bəhs etdiklərimin yanında Qur'anı diqqətlə oxumağı və Peyğəmbər əfəndimizin həyatını da dürüst bilməyi ziyalı olmağın vəzəkiçilməz şərti sayırlar. Çünki Qərb ölkələrində sürətlə artan müsəlman əhali, İslamlaşma hərəkatı və müsəlman intellektuallrın Qərbdə də səslərini eşitdirmələri onları bizim dinimizi köklü şəkildə öyrənməyə məcbur edir. Və Qərb intellektuali bilmədən ehkam kəsmək yerinə, İslam və müsəlmanlar haqqında bilərəkdən hökm vermək ehtiyacını da başa düşür.

Orası ağırlıdır ki, bizdə ziyalı olduğunu iddia edən və ya iddia olunan kimsələrin çoxluğu Qur'anı və hədisləri ciddiyyətlə oxuyub anlamaya ehtiyac duymur və bu milləti yoğurub-yapan İslam klassiklərini oxumağı da hardasa görəksiz sayır. Hətta "Quranda nə varmış? Nə var axı "Məsnəvi"də?" deyən, üstəlik, guya ziyalı olmağı ilə öyünən kimsələrə çox tez-tez rast gəlersiniz. Şəxsən mən onların sifətlərini çox görmüşəm.

İtalyan əsilli fikir və sənət adamı olan Covanni Skoqnamilla kitabında:

"Mən Qur'anı ən azı iki kərə oxudum. Universitetdəki müəllim dostlarıma Qur'anı oxumağı məsləhət bilirdim. Onlar isə buna heç ehtiyac olmadığını söyləyirlər: Müəllim olub da Qur'anı bir kərə olsa oxumamaq nədanlıqdır. Amma neyləyəsən, belə şeylər olur", deyə öz məalında ağır bir tənqiddə imza atır.

Təbii ki, sən bu xalqı yoğurub-yapan qaynaqları oxumaz, dolayısı ilə öz xalqının mənəvi və əxlaqi təməlinə xəbərsiz olarsansa, qərbilərin fitnasına uyub onlar kimi sən də utanıb-qızarmadan soyğunçuluq dilinə gətirərsən.

İslamın təməl qaynaqlarını və bu milləti millet edən xas dəyərlərini oxuyub əsl mənada bilməkdən uzaq dayanan, bir də bu cəhəlati ilə öyünən yalançı aydınlara dünyanın ən balaca ölkəsində belə rast gələ bilməzsən! Çünki dünyanın ən geridə qalmış ölkəsində ziyalı belə öz millətinin qaynaqlarını bilib öyrənmə ehtiyacı duyur – ən azından istismarçı Qərbə qarşı təsir altına düşməmiş bir zehinin sahibi olmaq üçün...

Beyinləri və ruhları özgələmiş yazı-pozu sahiblərini isə müalicə etməyə heç bir dərman yoxdur. Onlar öz millətinin içindəki xəbis yara-xoradı! Əlcəzairin böyük mütəfəkkiri Malik bin Nəbinin ifadəsi ilə desək:

"Qərb belələrini heç əli ilə də deyil, ayağının ucuyla yönəldir".

Türkiyə balaca qalsın!

Erməni diasporu 1915-ci ildə guya erməniləri məruz qoyduğumuz iftira və iddianı bir çox roman, araşdırma, hekayə, rəsm, tabl və filmlərlə, demək olar, bütün Qərb ölkələrinə artıq inkarı imkansız bir heqiqət kimi qəbul etdirə bilibdir. Amma əslinə baxsanz, nə qədər kindar olursa-olsunlar, nə qədər böyük imkanlara sahib olursa-olsunlar, erməni diasporu bunu, əlbəttə ki, təkbaşına ələyə bilməzdi və ələməyib də. Ermənilərin arxasında, dənən olduğu kimi, bu gün də onları daima dəstəkləyən imperialist qüvvələr mövcuddur. Çünki bir cahan dövletimiz Osmanlıni dağıtmış olmalarına, insanımızı xırda bir torpağa sıxışdırmış olmalarına rəğmən biz türklərdən hələ də narahatdırlar.

Tarix boyunca bir çox dövlet və səltənət qurmuş olan biz türklərin sonda yenə ata-babalarımıza bənzəyə biləcəyimizdən nigarandırlar. Ona görə də çalışırlar ki, Türkiyə böyüyüb inkişaf etməsin, öz məniyyəni təkrar qovuşmasın, balaca dövlet kimi istismara münbit şəkildə qalsın. Və bu yolda hər oyunu oynayır, bu arada öz içərimizə ləxləxə salır, daxilə savaşı çıxarmaq üçün əllərindən gələni edir, hər tövr hiyləgərliyə əl atırlar.

Aramızda onlara məşalıq edən və hər kəsindən olan bir çox adamların olduğunu da unutmaq və Qərb onları həmişə bizə qarşı bəsləyir.

Qərblilərin terrora qarşı çıxdığına inanmayın! Fikir verin görün, öz ölkələrində separatçılara necə həyat şəraiti yaradıblar! Onlara qol-qanad gərmələri də bayaq dediyimiz planın bir hissəsidir.

Ermənilərə gəlinəc, dünən olduğu kimi bu gün də qərblilər onları çox uyğun bir vasitə kimi istifadə edirlər. Dünən bizim cahən dövlətimizi yıxanda belə ermənilər vasitəsilə təzminat yolu ilə belimizi bükmək üçün onlara maşa vəzifəsini həvalə edirlər. Daima bizi zəiflətmək, çökdürmək və təslim etdirmək planları qurmaqdadırlar.

Biz bu Vətəni ancaq güclü olduğumuz təqdirdə saxlaya bilərik. Əks təqdirdə bu torpaqlar ayaqlarımızın altından qaçıb gəder. Çünki bu torpaqlar indiyə qədər tarixdə bir çox millətə və mədəniyyətə məzar olubdur. Bu səbəbdən qonşularımızla mehriban dolanaraq lazımi anlaşmalar qurmağa məcburuq.

Kinlə dövlət qurulmaz

Bəzi ehtimallar və eşidilməz, saya sahnıma davranışlar olub. Bu mövzuda özgə dillərdə yayım aparılmamaş, aramızdakı bəzi zavallı ziyalılar da "Canım, osmanlılardan bizə nə?", "Bunu osmanlılar eləyib. Biz Türkiyəyik!" kimi cahil və sarsaq fikirlər səsləndirmişlər. Elə indinin özündə də belə sarsaq danuşan qafillər az deyil. Fəqət bunun əsas səbəbi odur ki, biz neyləsək də, onsuz da Qərb bizə əsla qulaq asmayacaq.

Bundan daha önəmli isə bizim keçmiş qaşmağı, kin və düşmənçiliyi davam etdirməyi bir millət kimi istəməməyimizdir. **"Çünki bu sözü min kərə təkrar eləsək belə yenə yerinə düşər: Kinlə dövlət qurulmaz!"**

Görürsünüzmü, serblər Osmanlıya məğlub olduqları "Kosovo" kinini yüz illərə davam etdirirlər. O kinəni yapışaraq dövlət qurmağa cəhd etdilər, nəticədə həm param-parça oldular, həm də tamam etibarını itirdilər.

Yunanlar da bizə bəslədikləri kinlə Qərbin "ərköyün uşaq" olmasın rolunu davam etdirir və beləcə böyük dövlət olmayacaqlarını isbatə yetirirlər.

Ermənilər də eləcə serblər və yunanlar kimi kinlə dövlət qurub onu yaşatmaq fikrindədir. Ermənilərin bugünkü dövlətləri belə o bitib-tükənmez kinləri ucbatından daima qan itirir.

İsrail də eyni teldən çalır. Dövrəsindəki ərəbləri yox etmək kını ilə yetişir. Məktəblərindəki uşaqları və gəncləri də o ruhda böyüdür. Nəticə isə məlumdur. Əvvəllər xristianlar yəhudiləri gettolarda yaşadırdı, indi yəhudilər öz ətrafına divarlar çəkib özlərini gettoda həbs edib yaşayırlar.

Amma unudulmamalıdır ki, kını əsas götürən bu millətlər beləcə xırda qalmaqda davam edəcəklər. Və əsla böyük millət cərgəsinə çıxmıyacaqlar. Bunların istədiyi sadəcə olaraq kin bəslədikləri dövlətə qarşı həmişə zərər yetirməkdən ibarətdir.

"Xırda millətlərin kinindən qorxun!" deyən bolşeviklərin rəhbəri Lenin haqlıymış.

Məktəb kitabları və köç

Biz böyük millət olduğumuza görə köç məsələsinin erməni üsyanı, xəyanəti və hücumu üzündən olduğunu demədik. Bunu dünyaya elan edib onları yerin dibinə batırmaq nədi, heç bu barədə dərs kitablarına belə yazmadıq.

Bəzi üzrçü aydınlər isə dərs kitablarında köç məsələsini oxumadıqlarından şikayətlənir və millətimizi günahlandırırılar. Halbuki ermənilərin istəklərinə qarşı tətbiq edilən köçün dərs kitablarında yer almaması ermənilərə qarşı yeni nəsildə kin və qəzəb doğurmamaq üçündür.

Ermənilərə yenə mehriban olaq deyə, onların ölkəmizin başına nələr gətirdiyindən və bunun cəzası olaraq da nə hala düşdüklərdən heç bir dərslikdə bəhs edilmir. Əks təqdirdə həqiqətləri ortaya çıxarmaq və ermənilərin küreyimizə necə xəncər sapladığını izah etmək lazım gələcəkdir.

Biz böyük millətlik. Hər zaman böyük idik və böyük də olacağıq. Çünki kin bəsləmirik. Çünki bağışlayırıq.

İçində kin və intiqam duyğuları bəsləyən millətlər böyük dövlət qura bilməzlər. Qura bilməyiblər və heç bir zaman da bunu bacarmıyacaqlar. Bizlərsə müxtəlif millətləri əsrlər boyunca idarə etmiş Osmanlı cahən dövlətinin övladlarıyıq. Yenə böyük dövlət olacaq, yenə cahən dövləti olaraq özümüzi həmya qəbul etdirəcəyik.

Bizim fərqi bizdə elə bundadır!

Biz türklər isə *"Sizin dininiz sizin olsun, bizim dinimiz bizim"* şəklindəki Qur'an prinsipinə hər zaman bağlı qalmışıq.

Osmanlı sultanları hər bir milləti *"Vədiatullah/Allahın əmanəti"* olaraq görmüşlər. Padşahlarımızın taxtının üstündə *"Vəliyyu kulli məzlumın/Bütün məzlumların qoruyucusu"* düsturu həkk olunubdur. Bu səbəbdən ingilislər irlandlara ərzaq embarqosu qoyub xalqı ac saxlayanda biz türklər gəmilərlə onlara ərzaq göndərmişik. Baxmayaraq ki bizim dinimizdən deyillər... Sırf "məzlum" günündə qaldıqları üçün...

Bizlər savaş bələ İslami və insani qanunlara uyğun aparmışıq. Qur'anın döyüşerkən *"Həddi aşmayın!"* və düşmənlərinizə qarşı *"Ədalətli olun!"* əmrinə tabe olmuşuq. Həzrət Yunus Əmrənin ifadəsi ilə desək, *"Yaradılanı sevərik, Yaradandan ötürü"*.

İslamın təməl prinsiplərindən yetərində məlumatı olmayan bəzi aydınlarımız da Qərbin vəhşiliklərinə baxıb bizim də onlar kimi amansız olduğumuzu təəffürlənir. Elə bunun ucbatından atalarımızı "soyqırımçı" olaraq görmək kimi səhv yol tuturlar.

Qərblilərdən mükafat almaq xətrinə...

Marmaduk Piktall bir ingilis yazıçısı, səyyahı və tərcüməçisidir. Daha doğrusu, Qur'anı ingiliscəyə çevirən insafli bir adamdır.

İndi onun yazdıqlarına fikir verək: *"1821-ci ildəki yunan müstəqillik savaşında qadın, kişi və uşaqlar da daxil olmaqla tam 300 min müsəlman, yəni Moradakı müsəlman əhalinin istisnasız olaraq hamısı və Yunanıstanın şimalında minlərcə müsəlman ən vəhşi üsullarla qətlə yetirilmiş, yox edilmişdi. Yenə türklərin üz-üzə qaldıqları bu hücumlarla bağlı çox şey bilməyimizə rəğmənsə bu xunxarcasına qətləmə barədə Avropa tarix kitablarında çox kiçik bir məlumata belə rast gəlmərik."*

Xaçpərəstlərin müsəlmanlar tərəfindən qətlinə dair oxuduğunuz hər qətləmə arxasında xaçpərəstləri müsəlmanların qətlinə bəraət qazandıran bir səbəb yazılır. Amma biz bunların heç birini öyrənmə bilməmişik."

Piktall Osmanlı dövlətində bütün tarix boyunca müxtəlif xaçpərəst mənəşinə məxsus kimsələrin, xüsusən də ermənilərin azad və barış içində yaşadığına xüsusi diqqət yetirir. Fəqət bunun Qərb qaynaqlarında əsla yada salınmadığını xatırladır. *"Xaçpərəst Avropa özündən olmayanlara qarşı hər zaman təqib, işğəncə və yox etmək məqsədi güddüyü üçün, Osmanlının bu dini xoşgörüsünü (tolerantlığını) onun zəif cəhəti və bir xətası sayır"*. Piktall bu barədə düşüncəsini çox təsirli bir

cümlə ilə ifadə edir: *"Osmanlı dövlətinin çökdürülməsi üçün həyata keçirilən iyirənc əməllərə bənzər başqa bir çalışmaya tarixdə rast gələ bilməyimizə inanmıram"*.

Qərb siyasətçiləri ilə bərabər, lord Bayronundan tutmuş Viktor Hüqosuna qədər Qərbin məşhurları tərəfindən dəstəklənən yunan üçyançılı, Piktallın yuxarıda bəhs etdiyi qətləmələri türklərə qarşı törədərkən Avropanın vicdanı susurdu.

II Sultan Əbdülhəmid xanı taxtdan endirən və qərblilərin hiyləgər siyasətinin dərinliyini başa düşməyən ittihadçılarımız bu millətə Balkan faciəsini yaşatdılar. Belə bir faciənin bənzərini biz yalnız yəhudilərin timsalında görürük və o ağırın nə demək olduğunu başa düşürük.

Yunan üsyanı və Balkan faciəsi bir kənara, Girit dramından belə ən azı yüzlərlə roman və film çıxar!

Bu millətin çöreyini yeyib suyunu içən bəzi qələm sahibləri bütün bunları Osmanlının yüz illər boyu sürən tolerantlığı ilə dünyaya izah etmək yerinə, xaçpərəstlərin əlindən mükafat almaq və pul-para, şöhrət qazanmaq naminə vicdansız və insafsızca ermənilərin təbilibni çalır, şeypurunu üfləyirlər.

Xeyr, bu, insan haqlarının müdafiəsi deyil! Bunun adı haqqı tapdalamaq, haqqı təslim etməkdir! Bu ləkəni bizim tariximizə güclə yapışdırmaq günahdır.

Bəli, bunun təkəcə bir adı var: ya qəflət yuxusuna qapılmaq, yaxud da xəyanət!

Qəflətdir, çünki sif erməniləri oxuyub onlara qulaq asdıqları üçün atalarımızın ağı-acısından xəbərsizdirlər.

Ya da bu sif qərblilərdən mükafat dilənmək xətrinə ruhlarını, mənliklərini sataraq öz millətinə qara yaxmaq və vətəninə xəyanətdir!

Bizim belə yazıçılarda kaş ingilis Piktallın qeyrətindən bir zərərcə olaydı!..

Dəyərli müfəkkir və romançımız Mehmet Niyazi ilə Emeti Saruhan arasında gedən bir sözbət "Yeni Şəfəq" qəzetində dərc edildi (25 dekabr 2011-ci il). Həmin söhbətin mövzumuzla bağlı bölümünü diqqətinizə çatdırırıq: "Bunların hamısının (ermənilərə qarşı soyqırımı aparılıb-aparılmadığını) cavabı veriləlidir. Erməni diasporu bunu Amerikanın o vaxtkı prezidenti Vilsona "tanıdaraq" deyər gedib "Biz xaçpərəstik, bizə qarşı soyqırımı apardılar" dedilər. Buna cavab olaraq Vilson 1919-cu ildə Baş Qərargah rəisi Ceyms Harbord başda olmaqla Türkiyəyə böyük bir heyət göndərdi. Sosioloqlar, psixoloqlar Türkiyəyə gəlib "bela bir soyqırım olubmu deyər araşdırdılar. Parisə gəlib burdan qaçan erməniləri dindirdilər. Erməninin biri dedi ki: "Çox faciəvi qətləm oldu, generalım. Mən iki dəfə qətl edildim." Yeni "iki dəfə siyahıya düşdüm" deyir. Sonra Amerikadan gələn heyət buraya gəlib bütün Cənub-Şərqi dolaşb incələdi və prezidentə raport yazdı: "Burda bir qətləm yoxdur. İki millətin qarşılıqlı olaraq bir-birinə düşmənçiliyi var. Belə bir qətləm vermək olmaz". Bunu ermənilər də bilir. Həm fikir azadlığı deyəcəksən, həm də burda soyqırımı olmadı deyənə cəza verəcəksən. Bunun heç bir məntiqi yoxdur. Amma mən qüvvətliyəm, xaçpərəst ələmi olaraq bu qətləni qoyuram, deyirlər. Məsələ də bundadır.

Bizə nədən çox girişirlər?

Çünki sənin tarixin böyükdür... Hər kəs sənə nəzər yetirəndə Çingizxanı, Fatehi, Yavuzu xatırlayır. Bir amerikalı öz kitabında nə yazır: "Dünyadakı bütün millətlərə hürryyət verilsin, amma mən əlində atom tutan bir Fateh görmək istəmirəm". Türkiyə əlində olan bugünkü torpaqlarla supergüc ola bilər. Amma əlində İslam və türk dünyası boyda imkanı var. Bu qoşaqaçan gücdən istifadə edərsə Türkiyə həqiqətən supergüc ola bilər.

Bir İslam supergücü yaranmayana qədər Yer üzündə əmin-amanlıq, ədalət ola bilməz. Mehiz Türkiyənin bütövlüyü bu supergücün nüvəsi ola bilər. Düşmənlər daim bu nüvəni partlatmağa çalışırlar. Mübahisələrin təməlinə bu da var. Türkiyə bölünərsə, supergüc olmaq qabiliyyətini, yəqin ki, itirə bilər.

Soyqırımın "baza" çıxaran ermənilər, xüsusən də erməni diasporu ağlaqlamaz rəqəmlər icad edir.

Parisdəki səfirimiz gər çəğirilməzdan əvvəl (22 dekabr 2011-ci il) topladıqı mətbuat konfransını "France-24" televiziyası göstərdi. Məsələyə güzəştli yanaşan müxəssisimizdən sonra erməni diasporunun təmsilçisinə söz verildi. Həmin erməni təmsilçisi utanıb-qızarmadan bağırmağa başladı:

"Türklər bu qətləni çıxarmasını əngəlləmək üçün bura iş adamları və siyasətçilərlə gəldilər! Bunun yerinə tarixçilərinə də gətirərdilər! Amma tarixçiləri gətirməzlər! Çünki türk tarixçiləri tarixi həqiqətləri bilirilər! Türklər bir milyon yarım erməni öldürübələr!"

Bir bunun sayıqlamasına fikir verin?!

Birincisi, türk tarixçiləri neçə illərdir ki, "buyurun meydana!" deyirlər, erməni tarixçiləri isə rəzil günə düşəcəklərini bildikləri üçün meydana çıxmaqdan qorxur və həmişə də meydana qaçırlar. Və biz arxivlərimizi açmağa hazırlan, ermənilər öz arxivlərini açmaq cəsaretini göstərmirlər. Bunu bütün dünya bilirə, bəs onda bu nə saxtakarlıqdır?! Bu nə simasızlıq, bu nə utanmazlıq, bu nə ədəbsizlikdir!

İkincisi də... O zamanın türk yazıları, erməni patriarxlığının əhalini siyahıyaalma qeydləri də Osmanlı torpaqlarının içərisində ən çox bir milyon dörd yüz min erməni yaşadığından xəbər verir. Necə olur ki, biz bir milyon yarım erməni öldürüb qətlə yetirdik? O qədər öldürsəydik, Avropa və Amerikadakı o diaspor hardan ortaya çıxacaqdı?

Xortadınızımı, ey iftiraçılar?

Türkün adlı-sanlı ataları nəhaq yerə deməyib:

"Haqsız olan hiddətli olar!"

Biz həmin bu cür hiddətlə qarşı-qarşıyıyıq. Və bir də həmin o iftiraçılardan çöyrəinə yağ çəkənlərlə...

Erməni diasporu olmayacaqdı

Küll halında köçürülən ermənilər bir Osmanlı torpağından bizi arxadan vurmayaçaqları və ya vuranlara könüllü, ya könülsüz yardım göstərməyəcəkləri başqa bir Osmanlı torpağına göndərildilər.

Savaş vəziyyətində olduğumuz ruslarla işbirliyi qurub bizə qarşı döyüşən və bu arada türklərin toplu halda qətlinə revac verən quldur erməni dəstələri ilə birlikdə yaranarlarsa Rusiyaya, indiki Ermənistanı qaçdılar.

Göndərildikləri yerdə, yeni Suriyada da dinc durmadılar və əlləri silah tutan ermənilər fransız ordusuna qoşuldular. Osmanlının üstünə hücum çəkildilər. O torpaqlar əlimizdən çıxandan sonra bir çox ermənilər işbirliyi qurduqları fransızlara qoşulub getdilər.

Əgər xəyanətə davam etməyib düşmənlərimizlə əlbir olmasaydılar, davadan sonra, yəqin ki, geri qayıdacaqdılar. Geri qayıtmağa üzləri qalmadığı üçün bir qismi əlimizdən çıxan Suriya və Livanda qaldı, bir qismi də Qərbə qaçdı.

Təbii ki, xəyanətləri ilə bizə xeyli Vətən torpağını itirməyə şərait yaratdılar...

İlber Ortaylı nə deyir?

Türkiyənin adlı-sanlı tarixçilərindən biri olan professor İlber Ortaylı baxın görün nə deyir: "Almaniya və Fransada müxtəlif qruplar bu genosid/soyqırım işlərinə baş qoşurlar. Osmanlıda belə bir məsələ yoxdur. 1914-cü ildə müharibəyə çəkilən Osmanlı dövlətinin hökumətində hətta erməni nazirlər də vardı.

Soyqırım II Dünya müharibəsindən sonra ən ağır başəri günah kimi qəbul edildi. Bütün zamanlar üçün. Günah nəsillərdən-nəsillərə keçmiş olur.

Fransa və Almaniya bu məsələdə təqsirkardır. Hətta Fransada işğalçı düşmənlə işbirliyi quranlar qəzəbli hərəket etmişlər. Hazırda Almaniya və Fransa gənc nəsilləri bu sarsıntıdan qurtarmaq üçün onların payına düşən təqsir-günahı yayğınlaşdırmaq istəyir. Demək istəyirlər ki, biz tək deyilik. Məqsədləri isə Türkiyəni də suç ortağı kimi tanıtmacaqdır.

Bernard Luis "erməni soyqırımını yoxdur" dediyinə görə, Fransada onu məhkəməyə veriblər.

Erməni köçü söhbəti də almanların təlqin və tövsiyəsidir. Ruslar irəliləyəndə ermənilər cəbhədə qanlar axıdıb. Elə ona görə arxa cəbhənin təminatı zəruridir. Qaldı ki bir milyon yarım erməninin öldürüldüyü iddiası iftiranə başqa bir şey deyil. O dövrün heç bir statistikasız Osmanlı torpaqlarında o vaxt 1,5 milyon erməninin yaşadığını təsdiq etmir.

Biz türklər o vaxt geri çəkildikcə, irəliləyən rus orduları ilə birlikdə ermənilər də torpağımıza soxulub rusları xilaskar sayaraq onlara xidmət göstərirdilər. Və ermənilər məhz o vaxt qətliaamlar törədirdilər. Təbii ki, biz bunu özümüzdə təhqir sayırıq. Qarşılıqlı toqquşmalar baş verir və hökumət də

erməniləri köçürmək qərarına gəlir. Əzrurum, İğdır civarlarında bir çox toplu müsəlman məzarlıqları vardır..."

Baxın: "Osmanlı mirası"

Bilənməsi gərəkən vaciblər

Tarixdə bir çox dövlətlər daxili qurumların bir-birlərinə olan kini və düşmənçiliyi ucbatından yıxılıb yox olmuşdur.

İttihadçıların uca Sultan II Əbdülhəmidə devirib onun güclü dünya siyasətini izləməməsi, Balkanları itirmələri və Birinci Dünya müharibəsinə girib məmləkəti batırmaları, ittihadçıların tərəfində olmayanları onları pisləyərkən tərəzinin şanını sapdırmağa yol açmalarına imkan vermişlər. Ona görə də beziyləri məsələni daha da böyüdərk İttihadçıları erməni qırğını törətməkdə belə günahlandırmışlar. İttihadçıların bir çox düşmənləri arasında zamanın siyasətçiləri, yazıçı və şairləri də var. Məsələ bundadır ki, o düşüncəsiz və şişirtmə suçlamalar daxili və xarici düşmənlərimiz tərəfindən rəddedilməz dəlillər kimi istifadə olunmaqdadır...

Elə ona görə də ittihadçılar əleyhinə erməni qırğını ilə əlaqədar belə qarayaxmaların heç bir tarixi həqiqətə söykənəcəyi yoxdur.

* * *

Balkan və Qafqaz sürgününün müasir dövrə dilə gətirilməsi, bunun bəzi irqçi erməni və erməniçilər tərəfindən bizə qarşı istifadə olunması da bizə ibrət dersi olmalıdır.

Halbuki bizim bu bərdə fikrimiz belədir: biz kübarlığımızdan Balkan və Qafqaza olan kollektiv sürgünlər sırasında itirdiyimiz milyonların ağrı-acısını öz içərimizə gömdük. Onlardan gələn və qırğında xilas olanlar indi də itirdikləri vətənlərinin həsrəti ilə için-için yanmaqdadır.

Ey bizi suçlayınlar! Sizlərdən biri ölmüşkən biz yüz və ya min nəfər öldük. Amma sizlər kimi ölümü bazara çıxararaq və soyqırımı dəlilləliyi ilə özümüzü dünyanın gözündə yazıq və zavallı gününə qoymadıq.

"Çanaqqala və Qafqazda əsgərlik çəkən, hətta medallar alan ermənilər də vardı" deyə bizi minnet altında qoymaq istəyənlərə bir sualımız var: məgər o, adi hal deyildi? Elə olunması lazım deyildimi? Onsuz da Vətən üçün çalışan o tək-tük ermənilərin xatirəsinə siz hələ də burda - Türkiyədəsiniz. O biriləri xocalətdən geri qayıtmadı.

* * *

"Erməni əhalisi get-gedə azalır" deyənlərə də bir şeyi xatırlatmaq istərdim: Türkiyədən daha sonralar çıxıb gedən ermənilərin əksəriyyəti bəzi kürd və ələvilərin sığınacaq tapmaq üçün etdiyi kimi "təzyiq altındaydıq!" adıyla Qərb ölkələrinə daha yaxşı qazanc məqsədiylə gedənlərdir. Bu həqiqəti sizlər daha yaxşı bilirsiniz!

* * *

Bəslə qarğanı...

Atalarımız "cizyə" adı altında cüzi vergi alaraq əsrlər boyunca erməniləri əsgəriyə aparmayıblar. Erməni anaları davada övlad itirmək acısını, qadınları ərsiz qalma çaresizliyini, övladları da yetimliyini nə demək olduğunu heç dadmayıblar.

Müsəlman türklər və kürdlər cəbhələrdə özlərinin qanını axıdarkən ermənilər kənd və şəhərlərində varlandıqca varlandılar, sonra da bütün xaçpərəst Qərb dünyası üstümüzə kəkələyəndə, bizə dəstək olmaq yerinə, həmin ermənilər bizə qarşı düşmənlərimizin sırasında dayandılar.

Yaxşı deyiblər: "Bəslə qarğanı, oysun gözünü".

Bitirərkən...

Osmanlı cahan dövləti dünyanın gəlib keçmiş ən adil, ən barışçı, ən hüriyyətçi, din və millətlərə ən sayğılı tək və tayı-bərabəri olmayan dövlət idi.

Atalarımız təməlinə ədalət duyğusu və insan sevgisini yerləşdirdiyi böyük bir cahan dövləti qurmuş və onu durmadan böyüdərək 600 il yaşatmışlar. Qərblərdə Osmanlı dövləti kimi bir səltənət əsla görənməyib.

İnsan haqları, din və vicdan hüriyyəti, ədalət kimi ərdemlər baxımından Osmanlının yüksəldiyi nöqtəyə bu gün guya özünün demokratiyası ilə öyünən heç bir Qərb ölkəsi çata bilməyib. "Osmanlının necə bir idarə üsulu gətirdiyinə dair bir şey söyləyim..." deyən tarixçimiz Xəlil İnalçıq görək nə deyir:

"Bu gün serb, bolqar, yunan, rumın dövlətləri var. Əgər Osmanlılar onları XIX əsrdə, xaçpərəst ölkələrində gördüyümüz kimi soyqırımına məruz qoysaydı, həmin xalqlar XIX yüzildə ortaya çıxıb öz dövlətlərini qura bilməzdilər. Osmanlı bir türkləşdirmə, İslamlaşdırma siyasəti güdmədi".

Bəli, əgər Osmanlı qərblilər kimi etsəydi, bu gün qoca filippinlər, qosqoca Amerika qitəsi və haralar xaçpərəst olunmuşsa, Osmanlı cahan dövlətinin torpaqları içindəki bütün xalqlar da Türkləşməyə belə, İslamlaşmış olardı. Hələ-hələ ermənilərin heç qürüca adı qalmazdı. Çünki həm katoliklər, həm də pravoslavlar tərəfindən burunlanan və xor baxılan ermənilər Osmanlının yürüdəcəyi bir müsəlmanlaşdırma siyasəti ilə tarix səhnəsindən silinib gedərdi.

Bu baxımdan ermənilərin əslində Osmanlılara həyat borcu, can borcu vardır. Osmanlıya canı-könüldən təşəkkür və şükran borcu da o cümlədən.

Gəl ki, onlar ötən yüzilliyin əvvəlində olduğu kimi, bu gün də Osmanlıya və Osmanlının nəvəsi olan bizlərə həmlə etməyi rəva bilir. Özlərini günahsız məsumlar, bizləri isə dünyanın cəlladları kimi təqdim etməkdən dolayı heç vicdan əzabı belə çəkmirlər. İnsana baxışımızı, mərhəmətimizi bizdən daha yaxşı bildikləri halda özlərini bilməzliyə qoyurlar.

Onlar bilirlər ki, Osmanlının mərhəmət və səfəqət duyğuları bu torpaqda yaşayan müsəlman əhalinin qanına işləyibdir. Ona görə də bizə işləməyə əsla işləmərik, işləmənin də dərslərini verərik.

Hamımız Allahın qullarıyıq. Ermənilərin içərisində də haqq və ədalət duyğusu zədə görməyən bir çox insanın olduğuna inanırıq və onlara hörmət bəsləyirik. Amma Qərbin Türkiyə üzərindəki əməllərinə alət olan və onlara nökrəkçilik edən ermənilərin sayının da xeyli çox olduğunu bilərək onların əsl niyyətləri barədə ayıq-sayıq olmağa məcburuq.

Ermənidən daha artıq erməniçi kəsilən media sözcülərinə gəlincə isə, onlar rəhmətlik Cəmil Məriçin təbiri ilə desək, "Qərbin bizim içərimizə soxduğu yeniciyərlərdir".

Nə yazıq ki, onlar özlərinə hesabat vermək fəziletindən uzaqdırlar. Amma biz xalqımızdan, xüsusilə də gənclərimizdən arxayırıq. Son sözüümüz də elə onlardır:

- Bildiyimiz kimi, ermənilər zamanın bütün imkanlarından istifadə edərək yazdıqları kitablar, çəkdiqləri tablolar və filmlər, eləcə də siyasi çevrələrə təzyiqləri ilə bütün dünya boyunca öz təbliğatlarını aparır. Yalanlarına inəmb get-gədə artan tərəfdaşlar tapırlar;

Sizlər də bu məsələni gecikdirmədən hərəkətə keçməli, bu iftira və qarayaxma kampaniyalarına öz sahənizə uyğun olaraq global ölçülərlə (roman, hekayə, film və sair) cavab verməlisiniz.

Onların arxasında qərb imperializmi və xaçpərəst ruhu varsa, sizin də arxanızda Haqq var, başı zülmərlər çəkmiş əsilli-köklü atalarımızın himməti var.

Onlar öz yalan və iftiraları ilə bir ağrının üstünə min gələrək, hətta on minlərlə səviyyəsinə şişirdərək dünyanı özlərinə acındırırlar, bizlərin canı və qatıl ataların nəvə-nəticəsi kimi təqdim edirlər.

Sizlərsə onlar kimi deyil, əsl müsəlmana yaraşan şəkildə hərəkət etməli, heç bir yalan və iftiraya uymadan, sadəcə və sadəcə həqiqətləri dilə gətirməlisiniz.

Həqiqətlərin gün işığına çıxması, onların yalan və iftiralalarının göz önünə gətirilməsi sizin namus və qeyrətinizə bağlıdır.

Və Sizlər bunu həyata keçirmək gücündəsiniz.

İtalyan professorun atdığı yumruq

Bu yazıya son nöqtəni qoymuşduq ki, dəyərlı yazar və müəllim İsa Kocakaplan, şəxsən prof. dr. İsmət Giritlidən eşitdiyi bu hadisəni söylədi:

Prof. dr. İsmət Giritli bir konqres üçün İtaliyaya gedir. Orada bir yunan və bir erməni professoru da varmış. Onlar hər nahar yeməyində Giritlini tənqə gətirib deyirmişlər ki, "Siz türklər 400-800 il bizi istismar elədiniz. Bizi əzmisiniz".

Axırda professor Giritli dözmür və konqresin təşkilatçısı olan italyan professoruna vəziyyəti danışıq. İtalyan professor: "Bu gün bir yerdə nahar eləyək", deyir. Yenə nahar vaxtı yunan və erməni professorlar İsmət Giritliyə girişib onu təhdid edirlər. Bu dəmdə italyan professoru yunandan soruşur:

- Siz neçə il türklərin əsarətində olmusunuz?

- 400 il.

- İndi hansı dildə danışırsınız?

- Yunanca.

- Dininiz nədir?

- Pravoslav.

İtalyan professor sonra üzünü erməniyə tərəf döndərib xəbər alır:

Bəs siz neçə il türklərin əsarətində qalmısınız?

800 il.

İndi hansı dildə danışırsınız?

Ermənicə.

Dininiz nədir?

Qriqorian xaçpərəstiyik.

Elə isə dediyimə diqqətlə qulaq asın. Əgər siz 200 il italyan əsarətində qalsaydınız, indi ikiniz də italyanca danışardınız və ikiniz də dininizi dəyişib katolik olmuşdunuz. Elə ona görə də özünü və mədəniyyətinizi mühafizə etdikləri üçün oturub-durub türklərə "Sağ ol" deməlisiniz...